

denne mod os, da Tale var om Toldgrændsens Ophævelse, det er mig ikke let forklartigt. Jeg vil imidlertid ende, som jeg begyndte, med at udtale, at det glæder mig, at den ærede Finantsminister er enig i, at det, der her er Tale om, er at see at faae vedtaget et Maskineri, hvorimod den endelige Vedtagelse af en Indkomsskat er Noget, hvorom der for tiden ikke kan være Tale, men som først maa komme senere, naar man har faaet større Klarhed over vore finantsielle Forhold.

Finantsministeren: Den ærede Rigsdagsmand kom rigtignok tilbage paa Sagen igjen, efterat have været i Begreb med at drøfte den kjøbenhavnske Consumtions Hensigtsmæssighed eller Ikke-Hensigtsmæssighed, hvorom der ikke er Tale denne Gang; thi der er kun Spørgsmaal om, at den ærede Rigsdagsmand ikke sidst vilde anerkjende det for at være noget Argument, at man kunde udsætte til denne Gang at tage Beslutning, medens han nu mod Indkomsskatten vil anføre det Argument, at man kunde udsætte det til næste Gang (En Stemme: Men Valgene!). Valgene have aldeles ingen Betydning i den Henseende. Hvad angaaer Slutningen af den ærede Rigsdagsmands Foredrag, saa maa jeg bemærke, at vi ere ikke saa aldeles enige, som den ærede Rigsdagsmand antog; vi ere enige i Resultatet af denne Behandling, nemlig at Sagen overgaaer til en følgende Behandling, for at blandt Andet ogsaa det Væsentligste i hele Loven, nemlig Maskineriet, kan komme under Overveielse; men jeg har dermed aldeles ikke faaet, at ogsaa det Andet skulde komme under Overveielse. Imidlertid vil jeg meget gjerne indrømme den ærede Rigsdagsmand, at jeg lægger saa megen Vægt paa Maskineriet, at jeg skulde være tilfreds, selv om blot Maskineriet blev vedtaget; men vi ere ikke færdige med det endnu, det er den ærede Rigsdagsmands Anskuelse, og jeg tvivler ikke om, at han vil gjenoptage Traaden, hvor han slap sidst, og være imod, at der bestemmes noget Andet end Maskineriet. Det har ikke forundret mig, at den ærede Rigsdagsmand, ved at omtale en Indkomsskats Indførelse i et Land og den Indflydelse, den kunde have paa en anden Landsdeel, er kommen til at yttre sig noget

ulklart. Den ærede Rigsdagsmand bevægede sig der paa et Gebeet, hvor hans sædvanlige Skarpsindighed ikke synes at staae ham tilstrækkelig bi; han har derfor ogsaa fortrinsviis opholdt sig ved det Argument, som jeg aldeles en passant nævnte og ikke lagde nogen særdeles Vægt paa, nemlig, at man iøvrigt i de Landsdele, for hvis Vedkommende der kunde være Tale om, at man kunde blive bange for en snevrere Forbindelse, kjendte Indkomsskatten, og selgelig vidste, at det var Noget, et Land ikke gik tilgrunde over. Men han har reent overhørt det andet Argument, som var det væsentligste, nemlig, at det aldeles ingen Indflydelse har paa to forskellige Landsdeles indbyrdes politiske Forhold, om den ene Landsdeel har en directe Skat, som den anden ikke har; i den Henseende er det kun de indirecte Forbrugsafgifter, Toldafgifter og deslige, som ere af nogen Betydning med Hensyn til den politiske Forbindelse. Det var Hovedargumentet, og det har naturligviis den ærede Rigsdagsmand ikke berørt. Men jeg maa dertil ogsaa gjøre opmærksom paa, at det meget godt gaaer an, i samme Monarchie, med den allersnevreste Forbindelse mellem de forskellige Landsdele, at have en Indkomsskat i den ene Deel og ikke i den anden; thi Indkomsskatten gjælder t. Ex. kun i England og Skotland, men ikke i Irland.

Rosenørn: Den ærede Rigsdagsmand for Københavns 5te Valgfreds (David) har sagt, at jeg havde bebreidet Lovudkastet, at der var theoretiseret for meget deri. Det har jeg ikke sagt. Jeg vilde snarere have sagt, at der var theoretiseret for lidet deri; thi jeg finder deri en Blanding af forskellige Theorier, uden at nogen af dem er fuldstændigt gennemført, og derfor troer jeg, at den Theoretiseren, der har fundet Sted ved dets Udarbeidelse, ingenlunde behørigt er bleven gennemført saaledes, at den har ført til noget klart Resultat. Man kunde derfor vel sige, at der var theoretiseret for lidet deri; men det har jeg forøvrigt ikke sagt. Derimod har jeg sagt, at jeg troede, at Indflydelsen af det engelske Exempel havde gjort sig gjældende i Lovudkastet; jeg har troet, at man ved Udarbeidelsen deraf har benyttet Meget, hvorom man i dette Tiemed har søgt at indhente Kundskab fra England, og jeg har i